

ชื่อเรื่อง พัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย ศิริพร ใจทิม

ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน

ประเภทสารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม.
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553

บทคัดย่อ

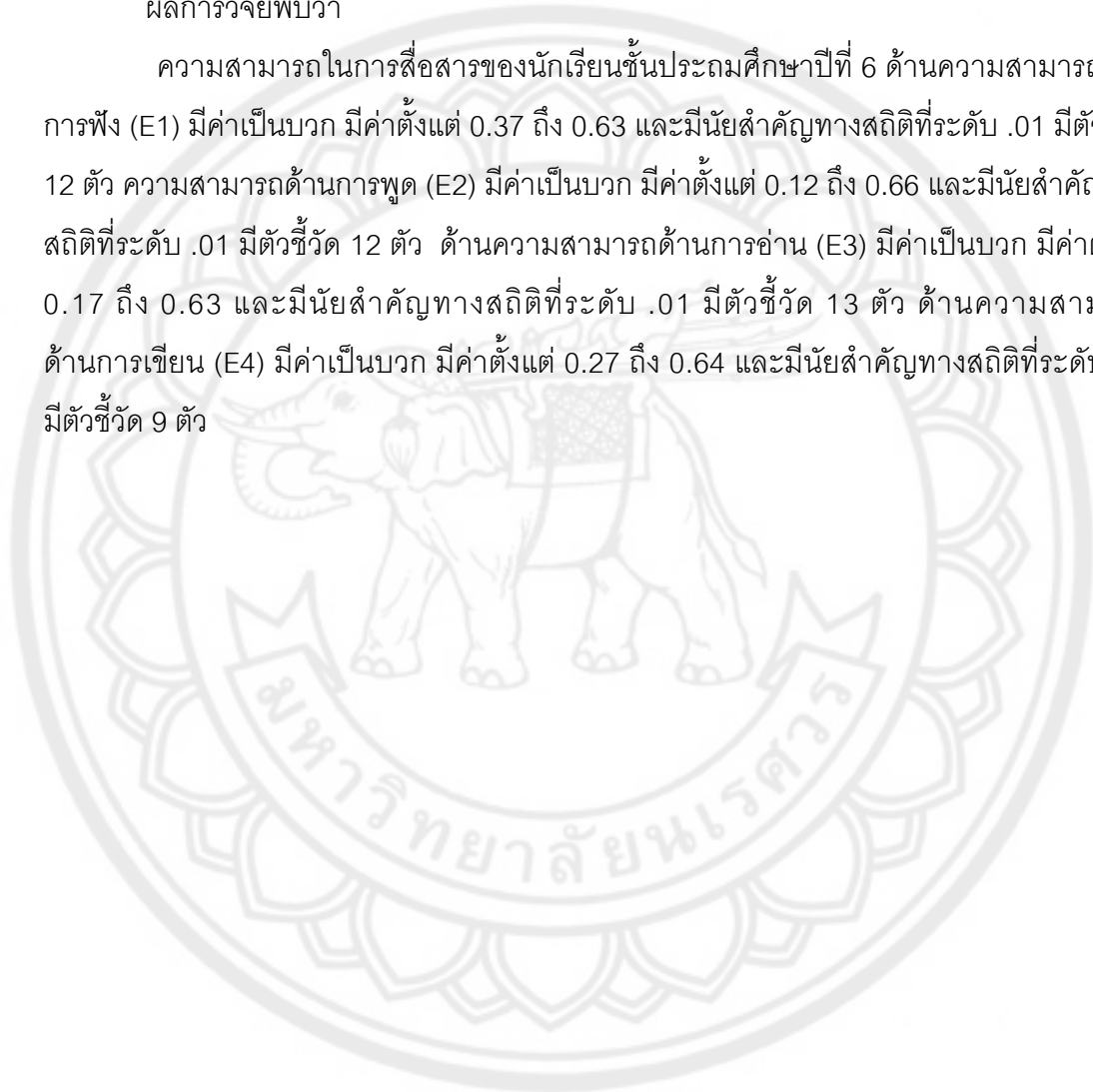
ในการพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำนวน 335 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง โดยพิจารณานักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ครูและผู้บริหารเห็นความสำคัญและความร่วมมือในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงว่า ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่า Chi-square เท่ากับ 1004.85 ($P=0.72$) ที่องศาอิสระ เท่ากับ 1030 ค่า GFI เท่ากับ 0.89 และค่า AGFI เท่ากับ 0.88 หมายความว่า โมเดลตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่พัฒนาได้จากขั้นตอนที่ 1 กับแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกัน และเมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง พบว่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักเป็นบวก โดยมีขนาดสูงตั้งแต่ 0.18 ถึง 1.06 โดยองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ความสามารถในการฟัง (E1) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีน้ำหนักองค์ประกอบ 1.06

รองลงมาเป็นความสามารถในการเขียน (E4) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.88 ความสามารถในการพูด (E2) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.26 ความสามารถในการอ่าน (E3) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.18

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการฟัง (E1) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.63 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีตัวชี้วัด 12 ตัว ความสามารถในการพูด (E2) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.66 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีตัวชี้วัด 12 ตัว ด้านความสามารถด้านการอ่าน (E3) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.63 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีตัวชี้วัด 13 ตัว ด้านความสามารถด้านการเขียน (E4) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.64 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีตัวชี้วัด 9 ตัว

Title THE DEVELOPMENT OF INDICATORS FOR THE COMMUNICATIVE ABILITY OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS

Author Siriporn Jaithim

Advisor Associate Professor Pakorn Prachanbarn, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Educational Research and Evaluation, Naresuan University, 2010

ABSTRACT

The development of indicators for the communicative ability of Prathomsuksa 6 students had the purposes to develop indicators for the communicative ability of Prathomsuksa 6 students and to check the construct validity of the indicators for the communicative ability of Prathomsuksa 6 students. The sample group of this study, from purposive sampling, consisted of 335 Matthayomsuksa 6 students in schools affiliated with Sukhothai Primary Educational Service Area Office 2. The students were selected from schools where teachers and administrators perceived the significance of the study and gave co-operation in conducting the research.

The research instrument was an evaluation form for the appropriateness of the indicators for communicative ability using a 5-point rating scale.

The results of the analysis of the appropriateness of the indicators for communicative ability of Prathomsuksa 6 students revealed the congruence indicator between the model and the empirical data with the Chi-square of 1004.85 ($p = 0.72$), $df = 1030$, $GFI = 0.89$, and $AGFI = 0.88$. This meant that according to the experts' opinions, the appropriateness of the model of the indicators for the communicative ability of Prathomsuksa 6 students developed from Step 1 was in congruence with the research concept. For the second factor, it was found that all the 4 factors had positive factor loading values ranging from 0.18 to 1.06. The factor with the highest level of significance was Listening Ability (E1) with the statistical significance at the level of .01 and with the factor loading of 1.06, followed by Writing Ability (E4) with the statistical significance at the level of .01 and with the factor loading of 0.88, Speaking Ability (E2)

with the statistical significance at the level of .01 and with the factor loading of 0.26, and Reading Ability (E3) with the statistical significance at the level of .01 and with the factor loading of 0.18.

The findings revealed the following:

The communicative ability of Prathomsuksa 6 students regarding the listening ability (E1) had positive values ranging from 0.37 to 0.63 at the statistically significant level of .01 with 12 indicators. The speaking ability (E2) had positive values ranging from 0.12 to 0.66 at the statistically significant level of .01 with 12 indicators. The reading ability (E3) had positive values ranging from 0.17 to 0.63 at the statistically significant level of .01 with 13 indicators. The writing ability (E4) had positive values ranging from 0.27 to 0.64 at the statistically significant level of .01 with 9 indicators.

